

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Dr. Erős Vilmos*

Cím: *A lakásinség megszüntetésének módja*

Forrás: *Pesti Hírlap*

Pp.
(Hely)

1921 VI 17
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy *333.32*

Hely

Idő *"1921"*

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziyomda 1920

A lakásinség megszüntetésének módja

A közönség köréből hívják fel figyelmünket, hogy a rendelet 58. §-a 2. pontjának eltörlése szintén alkalmas módja volna a lakásinség megszüntetésének. Mit mond ez a pont: „Kihágást követ el az, aki bérelt lakás vagy lakrész átengedése esetében a jelen rendeletben megszabott, vagy a bíróság által megállapított béren felül ellátási, lelépési, vagy átadás címén, vagy bármely más efféle címen ellenszolgáltatás fizetésében megállapodik, vagy a lakás átruházásával egyébként üzérkedik.”

Köztudomásu, hogy ma már Budapesten fejlődő iparág a lakások adása, vétele. A lakásokat, mint a cukrot adják és veszik. Tudják ezt mindazok, akik a lakásokat értékesíteni akarják, akik lakáshoz akarnak jutni, tudja a tekintélyes számu ügynöki kar, tudják az ügyvédek és tudják még a hatóságok is. A lakáshivatal mellett működő rendőri büntető bíróság azonban annyira túl van terhelve ügyekkel, hogy az ugynevezett lakásárusítókat nem nyomozza, mert nem tudná az újabb anyagot feldolgozni.

Köztudomásu, hogy az árusítás folytán megüresedő lakások ügye kihágás alakjában legfőlebb egy százalékban kerül a rendőrbíróság elé, mert a felek óvatosak és igyekeznek körülbástyázni jogukat. Egész sansz géne folyik a lakásárulás a hatóság és a közönség szeme láttára, nintha bizony nem is lenne a lakásrendeletnek kihágási szakasza. De mit törődik ezzel a paragrafussal az, akinek mindenáron lakás kell, vagy nem kockáztatja-e meg az esetleges elzárást az, akinek a lakásában van minden reménye s aki itt megélni nem tud s el akar menni megszállott területre, külföldre vagy vidékre minden áron. Mi szükség van tehát az egész kihágási rendelkezésre, hacsak nem az, hogy legyen egy mememto, amelyet mindenki megkerül — az is, akinek kell a lakás, az is, aki a lakást értékesíteni akarja.

A kihágási rendelkezés eltörlésének föltétlenül

az lesz a következménye, hogy mindazok, akik boldogulásuk alapját veszítették, itt megélni nem tudnak, lakásukat butorral vagy butor nélkül egy bizonyos áron másnak engedik át; egyetlen, értékesíthető javukat pénzzé téve, elhagyják a fővárost és egészségesebbé teszik az itteni lakásviszonyokat. Ha az igényjogosultak köre fokozatosan kielégül, a megüresedő lakások folytonos elfoglalásával, akkor a mai horribilis lakásátruházási árak csökkennek és később teljesen meg fognak szünni.

A kihágási rendelkezésnek semmiféle célja és semmiféle értelme nincs. Csak akadályozza és korlátozza a kibontakozást, illetve a lakásinség megszüntetését. Érthetetlen, hogy miért kap büntetést az, aki saját lakását át akarja adni bizonyos áldozatokért egy olyannak, aki az áldozatot hajlandó meghozni, kivált amikor ezzel a lakásinség csökken.

Ha valaki a kihágási rendelkezés folytán a lakást nem meri átadni, akkor egy különben megüresedő lakás megüresedni nem fog. Ha a vagyoni érdeket érintő büncselekményeket nézzük, teszem: a lopást, rablást, zsarolást, vagy csalást, azt látjuk, hogy az egyik fél cselekménye a másik fél vagyoni érdekeit súlyosan sérti, a két fél mint ellenfél áll egymással szemben, viszont a lakásnak ellenértékért való átruházásánál a két fél nem ellenfél, hanem barát, akik közül mindegyik ugyanazt akarja, csak más formában, az egyik a lakás ellenértékét bizonyos pénzértékben, a másik a pénz ellenértékét, a lakást.

Mi értelme a felek szerződési szabadságát megkötni, amikor a kihágási rendelkezés tilalomfája egyuttal újabb akadály a lakásinség megszüntetésének? Vagy talán az teszi megokolttá a kihágási rendelkezés fentartását, hogy szegényebb igényjogosultak, esetleg közhivatalnokok nem juthatnak lakáshoz? Élénk tévedés!

Lehet, hogy pillanatnyilag nem. De ha a kihágási rendelkezés megszűnik s ennek folytán tömegesen hagyják el a fővárost azok, akiknek nincs

itt mit keresniök, úgy mindig több és több lesz az olyan lakás, amiért pénzt áldozni nem érdemes és a tömegesen megüresedő lakások között számos lesz olyan, amely érett gyümölcsként hull a lakáshivatal ölébe s meg lesz a lehetősége annak, hogy e lakások az igényjogosultak között feloszthatók legyenek. Kétségtelen, hogy szabad verseny esetén nem lesz egy háromszobás lakás burkolt ára százezer, egy négy-öt szobásé százötven-kétszázötvenezer korona, hanem ezek a megböszítő összegek már az első héten a harmadára ereszkednek, ha eltörlik a kihágási rendelkezést.

A belügy- és igazságügyminiszternek tehát az 58. §. 2. pontjának eltörlésével csak a 6. §-t kellene megváltoztatni, ilyen szövegezéssel: Lakás, lakásrész, vagy egyéb helyiség bérletét átruházni, vagy ilyen helyiség használatát átengedni csak helybenlakásra jogosult egyén részére szabad, ellenszolgáltatás mellett, vagy anélkül.

Dr Erős Vilmos.